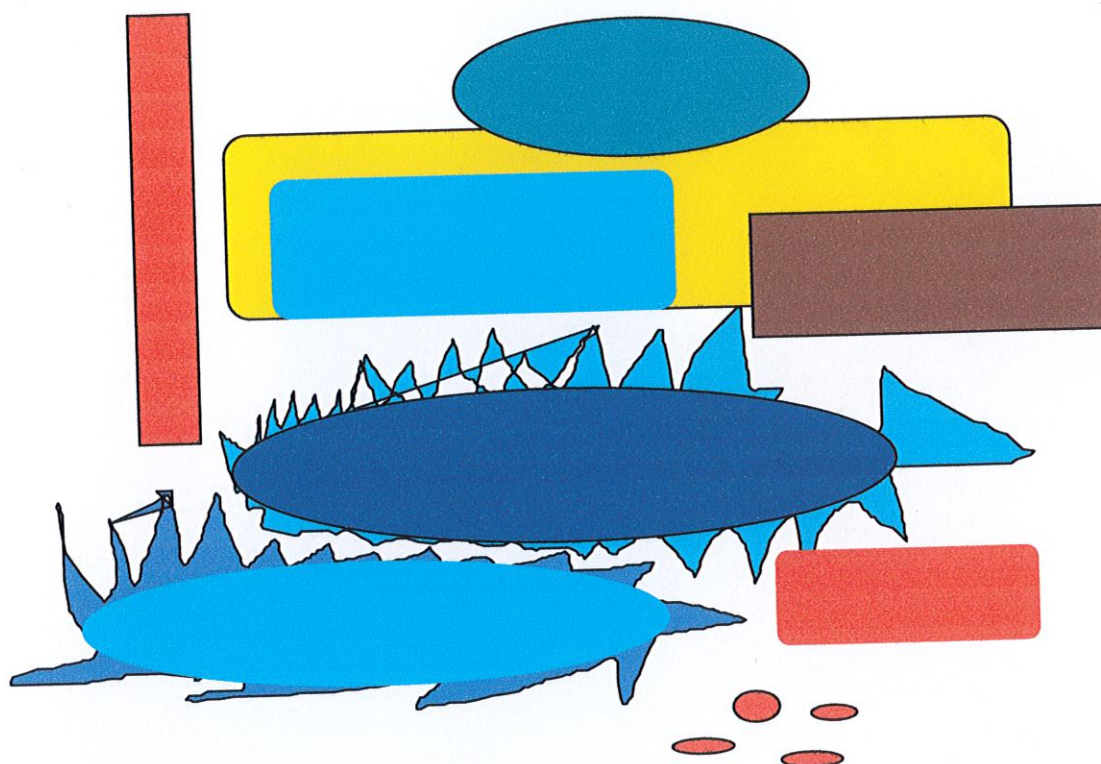

Sociaal
Economische
Raad

Advies

**Modernisering
arbeidsgeschillenverordening.**

November 2009.

DE SOCIAAL ECONOMISCHE RAAD.

De Sociaal Economische Raad (SER) is in 1987 ingesteld bij Landsverordening Sociaal Economische Raad (AB 1987 # 103). Hij is representatief samengesteld uit vertegenwoordigers uit werkgevers- en werknemersorganisaties en onafhankelijke deskundigen.

De SER heeft tot taak de regering van advies te dienen omtrent alle belangrijke onderwerpen van sociaal en/of economische aard. De SER brengt zijn adviezen uit op verzoek van één of meer ministers; hij kan eveneens uit eigen beweging de Regering van advies dienen omtrent onderwerpen van sociaal-economische aard.

De adviezen van de Raad worden opgesteld overeenkomstig het gevoel van de meerderheid van de vergadering. In de adviezen wordt van afwijkende gevoelens van de minderheid melding gemaakt.

De adviezen van de Raad worden na verloop van tenminste dertig dagen en ten hoogste zestig dagen nadat zij zijn uitgebracht door de Raad openbaar gemaakt, tenzij naar het oordeel van de Regering het landsbelang zich tegen de openbaarheid van het advies verzet, dan wel bij de adviesaanvraag is meegedeeld dat de openbaarmaking door of vanwege de Minister van Algemene Zaken zal geschieden. Openbaarmaking van adviezen van de Raad door de Minister van Algemene Zaken geschiedt dan binnen 90 dagen, nadat zij door de Raad zijn uitgebracht.

Contactadres:

Sociaal Economische Raad.
J.E. Irausquinplein 2a.
Postbus 149, Oranjestad.
Aruba

Telefoon : 583-2713 / 583-6051
Fax : 583-8956
E-mail : ser@aruba.gov.aw

SAMENVATTING	2
INLEIDING	4
1 DE LANDBEMIDDELAAR	5
2 HET REFERENDUM EN DE AANWIJZING VAN EEN REPRESENTATIEVE VAKBOND ..	6
2.1 HET PROCES VAN HET REFERENDUM	6
3 DE VOORGESTELDE WIJZIGINGEN IN DE ARBEIDSGESCHILLENVERORDENING	8
3.1 VERSTERKING VAN DE FUNCTIE VAN LANDBEMIDDELAAR	8
3.1.1 <i>De onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de landsbemiddelaar</i>	8
3.1.2 <i>Aanbeveling door de Sociaal Economische Raad in de benoeming van de landsbemiddelaar</i>	8
3.1.3 <i>De benoemingstermijn van de landsbemiddelaar</i>	8
3.1.4 <i>De administratieve versterking van de functie</i>	9
3.2 DE REPRESENTATIEVE VAKBOND.....	9
3.3 DE OVERIGE WIJZIGINGEN	9
3.3.1 <i>Collectieve acties tijdens de bemiddeling door de landsbemiddelaar</i>	9
3.3.2 <i>De werkingssfeer van de arbeidsgeschillenverordening</i>	10
4 HET ADVIES VAN DE RAAD	11
4.1 DE KWALITATIEVE VERSTERKING VAN DE FUNCTIE VAN LANDBEMIDDELAAR	11
4.2 DE ADMINISTRATIEVE VERSTERKING VAN DE FUNCTIE LANDBEMIDDELAAR	11
4.3 PROFIELSCHETS VOOR DE FUNCTIE LANDBEMIDDELAAR	12
4.4 DE AANWIJZING VAN EEN REPRESENTATIEVE VAKBOND	12
4.4.1 <i>Stemgerechtigde werknemers</i>	13
4.5 COLLECTIEVE ACTIES TIJDENS DE BEMIDDELING DOOR DE LANDBEMIDDELAAR	13
4.6 UITBREIDING VAN DE WERKINGSSFEER VAN DE ARBEIDSGESCHILLEN-VERORDENING	13
5 SLOTOPMERKINGEN	14

Samenvatting.

In het kader van de herziening van de arbeidswetgeving stelt de minister van arbeid een aantal wijzigingen voor in de arbeidsgeschillenverordening, met als doel versterking van de functie van de landsbemiddelaar, de werkingssfeer van de arbeidsgeschillenverordening uit te breiden en het aanwijzingsproces van de vertegenwoordigende vakbonden te verbeteren.

De Raad onderschrijft de doelstellingen, maar plaatst betwijfelt de effectiviteit van een aantal voorgestelde wijzigingen in de arbeidsgeschillenverordening.

De versterking van de functie van de landsbemiddelaar.

Om het vertrouwen van de sociale partners in de landsbemiddelaar te bewerkstelligen is in het wetsvoorstel opgenomen dat de Sociaal Economische Raad een aanbeveling doet van geschikte kandidaten ter vervulling van de functie van landsbemiddelaar.

De Raad is echter van oordeel dat alleen een aanbeveling van geschikte kandidaten door de Sociaal Economische Raad niet de garantie geeft dat daadwerkelijk de benoemde landsbemiddelaar het vertrouwen van de sociale partners zal hebben omdat een aanbeveling geen bindend karakter heeft.

In de huidige regelgeving wordt geen benoemingstermijn van de landsbemiddelaar geregeld en kan de landsbemiddelaar voor onbepaalde tijd worden aangesteld. In het wetsvoorstel wordt de landsbemiddelaar benoemd voor 5 jaren.

De Raad van oordeel dat om tijdige vervanging van de landsbemiddelaar bij onvoldoende functioneren te kunnen regelen is de benoemingstermijn van de landsbemiddelaar voor de duur van maximaal 3 jaar dient te zijn, met de mogelijkheid van verlenging met eenzelfde periode.

In het wetsvoorstel wordt gesteld dat de functie landsbemiddelaar een voltijdse baan is en dat deze zal beschikken over een eigen bureau met ondersteunend personeel.

De Raad constateert dat de landsbemiddelaar maximaal 5 keer per jaar wordt gevraagd te bemiddelen. De Raad acht het daarom niet nodig om de functie van landsbemiddelaar tot een voltijdse baan te maken met een eigen bureau en met ondersteunend administratief personeel. De Raad stelt voor om in dit kader een pool van landsbemiddelaars samen te stellen waarbij een landsbemiddelaar in geval van arbeidsconflicten op afroep wordt ingezet.

Dit heeft een belangrijke kostenbesparend effect. Bovendien kan dan een landsbemiddelaar worden ingeschakeld die over voor het conflict relevante kennis en ervaring beschikt

Verbetering van het aanwijzingsproces van de representatieve vakbond.

In de huidige regelgeving wordt een representatieve vakbond via een referendum vastgesteld.

In het wetsvoorstel is geen sprake meer van een referendum. Vakbonden, die eerder aan CAO-onderhandelingen hebben deelgenomen, worden in een lijst van representatieve vakbonden opgenomen en zijn gerechtigd werknemers in elk bedrijf te vertegenwoordigen. Nieuwe vakbonden hoeven maar 20% van de weknemers als lid te hebben.

De Raad merkt op dat door het voorgestelde systeem er meerdere vakbonden aan de onderhandelingstafel met de werkgever zullen plaatsnemen. Dit zal het onderhandeling- en overlegproces onnodig complex maken.

De Raad is ook van mening dat de huidige procedure voor het vaststellen van een representatieve vakbond tijdrovend en omslachtig is. De Raad bepleit daarom dat met een vakbond CAO-onderhandelingen met de werkgever worden gevoerd.

De werkingssfeer van de arbeidsgeschillenverordening

In het wetsvoorstel is opgenomen dat zolang de bemiddeling door de landsbemiddelaar voortduurt er geen acties zoals stakingen mogen plaatsvinden.

De Raad kan zich in deze wijziging vinden.

Door het wetsvoorstel wordt het mogelijk dat de arbeidsgeschillenverordening ook van toepassing kan worden verklaard op de overheid. Hierdoor kunnen ambtenarenvakbonden bij arbeidsconflicten niet direct een staking uitroepen.

De Raad is in beginsel van oordeel dat de arbeidsvoorwaarden gelijk zouden moeten zijn voor zowel de privé- als de overheidssector. Een meerderheid kan zich daarom hierin vinden.

Een minderheid benadrukt dat de arbeidsvoorwaarden fundamenteel verschillen. Het gelijktrekken van de arbeidsvoorwaarden moet daarom in goed overleg met de ambtenarenbonden gebeuren.

Inleiding

In 2004 is door de minister van Arbeid, Cultuur en Sport een commissie aangesteld met als taak de huidige arbeidswetgeving te herzien. Als onderdeel van de arbeidswetgeving is ook de arbeidsgeschillenverordening door de commissie geëvalueerd.

Op basis van deze evaluatie heeft de commissie een aantal wijzigingen voorgesteld met betrekking tot de rol en functie van de landsbemiddelaar en het referendum.

Deze voorstellen zijn door de minister van Arbeid, Cultuur en Sport overgenomen en in een wetsvoorstel verwoord.

De voorgestelde wijzigingen beogen een versterking van de functie landsbemiddelaar en ook worden wijzigingen voorgesteld die de aanwijzing van een representatieve vakbond (een representatieve vakbond vertegenwoordigt de werknemers bij CAO-onderhandelingen) regelen.

Dit adviesrapport belicht de huidige arbeidsgeschillenverordening. De voorgestelde wijzigingen worden weergegeven en geanalyseerd. Op basis van deze analyse heeft de Raad zijn standpunten geformuleerd waarmee dit adviesrapport wordt afgesloten.

1 De landsbemiddelaar

De functie van landsbemiddelaar en de arbeidsgeschillenverordening bestonden al vóór de status aparte van Aruba. Na 1986 heeft Aruba de toen geldende arbeidsgeschillenverordening van de Nederlandse Antillen als geldende tekst overgenomen.

De landsbemiddelaar levert een bijdrage aan de bevordering van een harmonieus arbeidsklimaat in Aruba. Dit doet hij o.a. door het voorkomen van onnodige en/of langdurige stakingen.

De arbeidsgeschillenverordening regelt o.a. de tussenkomst van de landsbemiddelaar bij dreigende of ontstane conflicten tussen de werkgever en de werknemers die kunnen leiden tot stakingen,.

Zijn 25 werknemers of meer bij een arbeidsconflict betrokken, dan zijn de betrokken partijen verplicht¹ de tussenkomst van de landsbemiddelaar in te roepen.

In een situatie waarbij het een conflict betreft dat tot stakingen kan leiden en waarbij er minder dan 25 werknemers betrokken zijn, mogen partijen samen of afzonderlijk de tussenkomst van de landsbemiddelaar inroepen².

De landsbemiddelaar is daarnaast bevoegd en verantwoordelijk voor het aanwijzen van een representatieve vakbond die de werknemers moet vertegenwoordigen bij de CAO-onderhandelingen. Deze aanwijzing vindt plaats op basis van het referendum.

De regering stelt de landsbemiddelaar aan. Hij is tot op heden altijd een ambtenaar geweest, hoewel dit wettelijk niet vereist is.

Hiërarchisch valt de landsbemiddelaar onder de verantwoordelijkheid van de minister van Arbeid, Cultuur en Sport. Hij is ook verplicht aan de directeur van de Directie Arbeid en Onderzoek schriftelijk op de hoogte te stellen van zijn zittingen³.

¹ Arbeidsgeschillenverordening art. 3, lid 1

² Arbeidsgeschillenverordening art. 3, lid 2

³ Arbeidsvredebesluit I, art. 5

2 Het referendum en de aanwijzing van een representatieve vakbond.

Een vakbond die meent over meer dan de helft van de werknemers van een bedrijf dan wel een categorie werknemers binnen een bedrijf als lid te hebben, kan de landsbemiddelaar benaderen om via een referendum te worden aangewezen als een representatieve vakbond.

De werkgever kan overigens zelf een verzoek indienen bij de landsbemiddelaar voor het houden van een referendum.

De landsbemiddelaar is middels wetgeving bevoegd en verantwoordelijk om referenda te houden.

2.1 Het proces van het referendum.

Nadat een vakbond tenminste 50% van de werknemers als lid heeft, kan zij een aanvraag indienen bij de landsbemiddelaar voor een referendum.

De landsbemiddelaar maakt vervolgens het verzoek bekend onder de (betrokken) werknemers en de werkgever.

De landsbemiddelaar laat deze bekendmaking in alle dagbladen publiceren.

Andere vakbonden die aan het referendum willen participeren, krijgen veertien dagen de tijd om dit aan te geven bij de landsbemiddelaar⁴.

De landsbemiddelaar pleegt daaropvolgend zo spoedig mogelijk overleg met de vakbond(en) en de werkgever en stelt op basis van dit overleg de categorie/categorieën werknemers vast welke voor deelname aan het referendum in aanmerkingen komen.

Het uitgangspunt hierbij is dat iedere werknemer in beginsel stemgerechtigd is. Uiteindelijk is het uitsluitend aan de landsbemiddelaar om te bepalen welke werknemers of categorie werknemers stemgerechtigd zijn.

De geïnteresseerde vakbonden worden in de gelegenheid gesteld gedurende zeven dagen om aan te tonen dat zij ook over een meerderheid van de werknemers als lid beschikken waardoor ze ook aan het referendum kunnen deelnemen.

De landsbemiddelaar informeert daaropvolgend de werkgever en de vakbond/vakbonden over het referendum met vermelding van de dag, de plaats en het uur. Dit wordt ook in alle dagbladen bekendgemaakt.

Na de stemming bij het referendum wordt bekend gemaakt welke vakbond de meerderheid heeft behaald. Deze vakbond zal dan de werknemers c.q. categorie werknemers vertegenwoordigen bij CAO-onderhandelingen.

⁴ Arbeidsvredebesluit III, art.2, lid1

De landsbemiddelaar maakt de uitslag van het referendum zo spoedig mogelijk bekend aan de werkgever en de vakbond en maakt de uitslag bekend in één of meer veelgelezen dagbladen⁵.

⁵ Arbeidsvredebesluit III, art. 15, lid 1

3 De voorgestelde wijzigingen in de Arbeidsgeschillenverordening.

De commissie "modernisering Arbeidswetgeving" heeft een aantal voorstellen gedaan om de arbeidsgeschillenverordening te wijzigen. De voorgestelde wijzigingen kunnen worden opgesplitst in drie groepen te weten:

1. Versterking van de functie van landsbemiddelaar,
2. Wijzigingen met betrekking tot de aanwijzing van een representatieve vakbond,
3. Overige wijzigingen.

De door de commissie voorgestelde wijzigingen zijn door de regering overgenomen.

3.1 Versterking van de functie van landsbemiddelaar.

In het wetsvoorstel zijn er wijzigingen aangebracht die de functie van de landsbemiddelaar versterken. De wijzigingen hebben betrekking op de volgende punten:

1. De onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de landsbemiddelaar,
2. De rol van de Sociaal Economische Raad in de benoeming van de landsbemiddelaar,
3. De benoemingstermijn van de landsbemiddelaar.

3.1.1 De onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de landsbemiddelaar.

In het wetsvoorstel is opgenomen dat de landsbemiddelaar slechts in een aantal gevallen kan worden ontslagen en/of op non-actief worden gesteld. Hierdoor wordt voorkomen dat de landsbemiddelaar onder druk wordt gezet in de uitoefening van zijn functie. Met de voorgestelde wijzigingen zal de landsbemiddelaar onafhankelijker en onpartijdiger zijn taak vervullen. In het wetsvoorstel is ook de onkreukbaarheid van het ambt geregeld. Dit vereist dat de landsbemiddelaar geen nevenwerkzaamheden c.q. handelingen mag verrichten die schadelijk kunnen zijn voor het vertrouwelijke karakter van de functie.

3.1.2 Aanbeveling door de Sociaal Economische Raad in de benoeming van de landsbemiddelaar.

In de huidige arbeidsgeschillenverordening is geen sprake van een aanbeveling c.q. voordracht voor de benoeming van de landsbemiddelaar. Gezien de aard van de functie is het belangrijk dat de landsbemiddelaar op voldoende vertrouwen kan rekenen van de sociale partners. Om dat te bereiken is in het wetsvoorstel opgenomen dat de Sociaal Economische Raad een aanbeveling doet van een persoon of personen voor invulling van de functie van landsbemiddelaar. Dit geldt ook voor de aanwijzing van twee extra bemiddelaars die de landsbemiddelaar kunnen bijstaan tijdens bemiddelingen.

3.1.3 De benoemingstermijn van de landsbemiddelaar.

In de huidige regelgeving wordt de benoemingstermijn van de landsbemiddelaar niet geregeld en kan een landsbemiddelaar in principe

voor onbepaalde tijd worden benoemd. In het wetsvoorstel wordt de landsbemiddelaar benoemd voor 5 jaren. Een persoon die als landsbemiddelaar benoemd is geweest kan nog een keer benoemd worden. De achterliggende gedachte van de regering is dat hierdoor de mogelijkheid ontstaat een ander persoon te kunnen benoemen indien de landsbemiddelaar naar oordeel van de regering of de Staten niet naar tevredenheid heeft gefunctioneerd.

3.1.4 De administratieve versterking van de functie.

De landsbemiddelaar wordt een voltijdse baan en zal beschikken over een eigen bureau met ondersteunend en administratief personeel.

3.2 De representatieve vakbond.

In het wetsvoorstel is geen sprake meer van een referendum. In plaats van een referendum zullen vakbonden die eerder aan CAO onderhandelingen hebben deelgenomen, worden opgenomen in een lijst van representatieve vakbonden.

Deze lijst van representatieve vakbonden wordt opgesteld en bijgehouden door de landsbemiddelaar.

Representatieve vakbonden zijn gerechtigd te onderhandelen over de arbeidsvoorwaarden voor die werknemers die ook lid van de betreffende vakbond zijn.

Een nieuwe vakbond kan aan de landsbemiddelaar een verzoek indienen om te oordelen of zij voldoende representatief is.

In het wetsvoorstel wordt gesteld dat een vakbond als representatief kan worden aangemerkt indien door de landsbemiddelaar is vastgesteld dat tenminste 20% van de werknemers voor wie de CAO gaat gelden, lid is van die vakvereniging en indien de vakbond volgens haar statuten bevoegd is CAO onderhandelingen aan te gaan.

3.3 De overige wijzigingen.

Naast de bovengenoemde aanpassingen ter versterking van de functie landsbemiddelaar en de aanwijzing van de representatieve vakbond zijn in het wetsvoorstel nog een tweetal belangrijke wijzigingen voorgesteld die betrekking hebben op collectieve acties tijdens de bemiddeling door de landsbemiddelaar en de werkingssfeer van de arbeidsgeschillenverordening.

3.3.1 Collectieve acties tijdens de bemiddeling door de landsbemiddelaar.

In het wetsvoorstel is geregeld dat zolang de bemiddeling door de landsbemiddelaar gaande is, geen acties zoals stakingen mogen plaatsvinden.

De vakbond die toch een staking wil uitroepen, zal vooraf toestemming aan de rechter moeten vragen. De rechter zal dan ervan moeten worden overtuigd dat voortzetting van het overleg niet tot een bevredigend resultaat zal leiden c.q. geen goede kans van slagen heeft om tot een minnelijke oplossing te komen voor het arbeidsconflict.

3.3.2 De werkingsfeer van de arbeidsgeschillenverordening.

Het wetsvoorstel maakt het mogelijk dat deze ook van toepassing kan worden verklaard op de overheid. Dit betekent dat in de toekomst bij conflicten binnen de overheid, de ambtenarenvakbonden niet meteen een staking kunnen uitroepen indien de werkgever een bemiddelaar inschakelt. Momenteel kunnen de ambtenarenvakbonden bij conflicten direct een staking uitroepen.

4 Het advies van de Raad.

De Raad onderschrijft de doelstellingen van de voorgestelde wijzigingen. Van een aantal voorgestelde wijzigingen betwijfelt de Raad echter of de gestelde doelstellingen gehaald zullen worden. De Raad geeft onderstaand zijn standpunt over de deze voorgestelde wijzigingen.

4.1 De kwalitatieve versterking van de functie van landsbemiddelaar.

De Raad kan zich vinden in volgende aanpassingen die beogen de functie van de landsbemiddelaar kwalitatief te versterken:

- Beperking van de gronden voor ontslag van de landsbemiddelaar.
- Het verbod op het uitoefenen van nevenwerkzaamheden c.q. handelingen die schadelijk kunnen zijn voor het vertrouwelijke karakter van de functie.
- Beperking van de benoemingstermijn om bij onvoldoende functioneren de landsbemiddelaar te kunnen vervangen.

De Raad merkt op dat de regering voorstelt een benoemingstermijn van 5 jaar met mogelijkheid van verlenging. De Raad is van oordeel dat de termijn drie zou moeten zijn met mogelijkheid tot verlenging van telkens drie jaar, omdat bij onvoldoende functioneren **tijdig** de landsbemiddelaar kan worden vervangen.

Aanbeveling door de SER van kandidaten voor de functie van landsbemiddelaar biedt naar de mening van de Raad niet de garantie dat ook daadwerkelijk de benoemde landsbemiddelaar het vertrouwen van de sociale partners zal hebben, omdat een aanbeveling geen bindend karakter heeft.

De Raad stelt daarom voor het oorspronkelijke voorstel van de commissie modernisering arbeidswetgeving aan te houden, waarbij de landsbemiddelaar wordt benoemd op voordracht van de SER.

4.2 De administratieve versterking van de functie landsbemiddelaar.

De Raad constateert dat met het wetsontwerp de functie landsbemiddelaar ook administratief wordt versterkt. Zo zal de landsbemiddelaar ondergebracht worden in een apart bureau en zal over eigen administratief en ondersteunend personeel beschikken.

De Raad constateert in dit verband dat de landsbemiddelaar gemiddeld maximaal vijf keer per jaar wordt gevraagd om te bemiddelen. Dit duidt aan dat Aruba een relatief hoog niveau van arbeidsvrede kent en dus geen behoefte bestaat aan een zware invulling van de functie.

De Raad acht het daarom niet nodig de functie van landsbemiddelaar tot een voltijdse baan te maken met een eigen bureau en administratieve en

ondersteunende administratie. Een dergelijk bureau zal onnodig erg kostbaar zijn.

Als alternatief adviseert de Raad een pool van landsbemiddelaars samen te stellen waarbij een landsbemiddelaar in geval van arbeidsconflicten gevraagd kan worden. Honorering van deze landsbemiddelaars zou dan alleen moeten plaatsvinden in geval zij daadwerkelijk een periode bij een arbeidsconflict bemiddelen.

Deze benadering levert een belangrijk financieel voordeel op, namelijk kostenbesparing.

Een tweede voordeel van deze benadering is dat personen met verschillende expertise op verschillende gebieden/arbeidssectoren benoemd kunnen worden als landsbemiddelaar op afroep.

De secretariële en administratieve werkzaamheden voor de landsbemiddelaar kunnen worden ondergebracht bij een onafhankelijke instelling zoals de Sociaal Economische Raad die, naast een administratieve ondersteuning, tevens de landsbemiddelaar bij raad en daad kan bijstaan.

4.3 Profielschets voor de functie landsbemiddelaar.

Hoewel de landsbemiddelaar slechts in een gering aantal keren wordt ingeschakeld, is zijn rol in de totstandkoming van de arbeidsvoorwaarden belangrijk.

De Raad acht het daarom noodzakelijk dat hoge eisen worden gesteld aan de landsbemiddelaar

Een gedegen profielschets voor de functie van landsbemiddelaar kan bijdragen aan de benoeming van een landsbemiddelaar die aan deze eisen voldoet.

4.4 De aanwijzing van een representatieve vakbond.

De Raad deelt de mening van de regering dat de huidige procedure voor het aanwijzen van een representatieve vakbond middels referendum omslachtig is en veel tijd in beslag neemt.

De Raad kan zich echter niet vinden in de door de regering voorgestelde procedure. De Raad wijst erop dat door dit systeem meerdere vakbonden aan de onderhandelingstafel zullen zitten met de werkgever. Dit zal het onderhandeling- en overlegproces onnodig complexer maken.

De Raad bepleit daarom dat met één vakbond CAO onderhandelingen worden gevoerd.

De vaststelling welke vakbond dat is moet volgens de Raad bij referendum plaatsvinden.

Het huidige proces moet echter worden aangepast waarbij het maximaal een maand in beslag mag nemen vanaf het moment van indiening van het verzoek voor een referendum door een vakbond, tot aan de verkiezing van de vakbond.

4.4.1 Stemgerechtigde werknemers.

Een van de problemen die momenteel spelen bij het referendum is dat er geen duidelijkheid bestaat welke werknemers stemgerechtigd zijn. De Raad stelt voor dat elke werknemer stemgerechtigd is indien hij/zij niet namens het bedrijf direct betrokken zijn bij de besluitvorming en de totstandkoming van de arbeidsvoorwaarden.

Ook werknemers die voor bepaalde tijd zijn aangesteld en de werknemers die zich nog in de proeftijd bevinden zouden niet stemgerechtigd moeten zijn.

4.5 Collectieve acties tijdens de bemiddeling door de landsbemiddelaar.

Om een bemiddelingspoging kans van slagen te geven, is het noodzakelijk dat partijen in gesprek kunnen zijn zonder dat acute dreiging van acties bestaat. De Raad ondersteunt daarom het voorstel dat tijdens de bemiddeling van de landsbemiddelaar geen (collectieve) acties mogen plaatsvinden.

4.6 Uitbreiding van de werkingssfeer van de arbeidsgeschillenverordening.

De raad is unaniem van oordeel dat de arbeidsregels en -voorwaarden in Aruba gelijk zou moeten zijn voor zowel de private als de overheidssector. Het van ook toepassing verklaren van de arbeidsgeschillenverordening voor de overheidsector, waardoor is een bescheiden stap in die richting.

Een meerderheid van de Raad kan zich vinden in het voorstel om de werkingssfeer uit te breiden tot de overheid. Zij onderkent weliswaar de geringe bijdrage van het voorstel in de verkleining van de verschillen in arbeidsregels en -voorwaarden, maar tekent aan dat met deze stap de discussie over gelijktrekking van de arbeidsregels en -voorwaarden een impuls zal krijgen.

Een minderheid is van oordeel dat in de huidige situatie de verschillen in de arbeidsregels en -voorwaarden tussen de privé sector en de overheid van fundamentele aard zijn. Gelijktrekking hiervan voor de privé sector en overheid moet daarom goed worden voorbereid, waarbij de vakbonden in de overheid voldoende participatie geboden wordt.

De Raad merkt op dat indien de werkingssfeer ook van toepassing zal zijn voor de overheid, de landsbemiddelaar geen ambtelijke functie en/of rol mag hebben, omdat dan sprake zal zijn van "conflict of interest" in geval van bemiddeling in een arbeidsconflict bij de overheid.

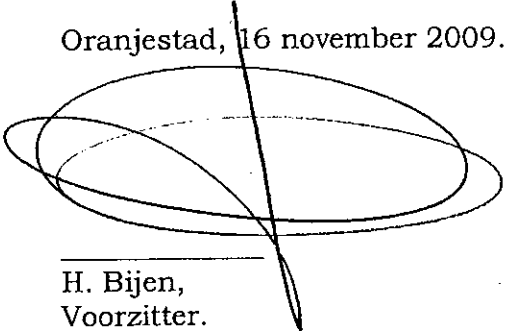
5 Slotopmerkingen.

Een van de belangrijke factoren die bijgedragen hebben aan de welvaart van Aruba is het hebben van een voldoende arbeidsrust en -stabiliteit. Dit is de verdienste van het bedrijfsleven waar een goede verstandhouding bestaat tussen werkgevers en werknemers. Ingrijpen c.q. actieve bemoeienis door de overheid in de onderhandelingen tussen werkgevers en werknemers moet daarom vermeden worden.

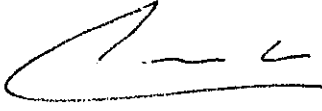
De Raad constateert dat met de voorgestelde wijzigingen de regering de rol van de landsbemiddelaar bij CAO onderhandelingen inhoudelijk niet heeft versterkt. De Raad kan zich hierin vinden.

De Raad is namelijk van oordeel dat arbeidsgeschillen opgelost moeten worden door onderhandelingen tussen de werkgever en de vakbonden. De landsbemiddelaar heeft daarin alleen een ondersteunende rol te vervullen.

Oranjestad, 16 november 2009.

H. Bijen,
Voorzitter.

Drs. S. R. Marapin,
Alg. Secretaris.

